

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2047

Vragen van het lid **Aasted Madsen-van Stiphout** (CDA) aan de minister voor Jeugd en Gezin over *kinderen die op basis van onjuistheden en onvolledigheden in de rapportage van Bureau Jeugdzorg (BJZ) en/of de Raad voor de Kinderbescherming uithuis zijn geplaatst* (ingezonden 10 februari 2010).

Antwoord van minister **Rouvoet** (Jeugd en Gezin) (ontvangen 26 maart 2010).

Vraag 1

Hebt u kennisgenomen van de tv-uitzending «Das je goed recht»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Bent u ervan op de hoogte dat naar aanleiding van deze uitzending zo'n 1000 reacties zijn binnengekomen van ouders die aangeven dat ook hun kind(eren) op basis van onjuistheden en onvolledigheden in de rapportage van BJZ en/of de Raad voor de Kinderbescherming uit huis zijn geplaatst? Wie draagt zorg voor waarheidsvinding alvorens vergaande maatregelen als een ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing worden uitgesproken?

Antwoord 2

In het civiele jeugdrecht moet de overheid meestal anticiperen op wat er in de toekomst mogelijk kan gebeuren. De term waarheidsvinding is in deze een lastige. Er wordt zoveel mogelijk uitgegaan van geverifieerde feiten. Tegelijkertijd is het even zo belangrijk om andersoortige signalen, als interpretaties van beweringen of kindsignalen, mee te wegen bij het doen van een verzoek voor een raadsonderzoek of een kindbeschermingsmaatregel. Het is van belang dat in de rapportage van bureau jeugdzorg of de Raad voor de Kinderbescherming de relatie tussen interpretatie en onderliggende feiten transparant is en wordt aangegeven uit welke bron informatie afkomstig is. Zowel bij bureau jeugdzorg als de Raad voor de Kinderbescherming wordt hier op toegezien, zowel door middel van scholing in rapporteren als in het standaard overleg met de gedragswetenschapper.

¹ SBS6 van 31 januari 2010.

Vraag 3

Herinnert u zich dat u in de beantwoording van schriftelijke vragen over een escalatie tussen pleegouders en Bureau Jeugdzorg² aangeeft dat u niet ingaat op individuele casuïstiek, datzelfde horen we van de Inspectie Jeugdzorg? Wie houdt zich in Nederland wel bezig met individuele casuïstiek binnen de Jeugdzorg, als men het functioneren van de Jeugdzorg aan de orde wil stellen?

Antwoord 3

Individuele casuïstiek kan voorgelegd worden aan een klachtencommissie. In de Wet op de jeugdzorg is een klachtenregeling opgenomen. De klachtenregeling in de Wet op de jeugdzorg geldt voor alle bureaus jeugdzorg en voorziet in de behandeling van klachten door een onafhankelijke klachtencommissie binnen de instelling. Volgens de Wet op de jeugdzorg kan «in ieder geval de cliënt» een klacht indienen. Dit betreft de jeugdige, zijn ouders, stiefouders en anderen die een jeugdige als behorend tot hun gezin opvoeden en verzorgen.

Meerdere individuele klachten over hetzelfde onderwerp kunnen uiteraard wel aanleiding vormen voor de Inspectie Jeugdzorg om een onderzoek in te stellen.

Vraag 4

Bij welke onafhankelijke partij kunnen deze ouders terecht om een dossier tegen het licht te laten houden, eventueel aanvullende informatie te laten vergaren en opnieuw te laten beoordelen met een bindend advies?

Antwoord 4

In het Uitvoeringsbesluit van de Wet op de jeugdzorg is bepaald dat een cliënt in een aantal gevallen om een «second opinion» kan vragen over test- en onderzoeksgegevens die bij het opstellen van het indicatiebesluit gebruikt zijn. Dit recht op een «second opinion» houdt in dat bureau jeugdzorg verplicht is om op verzoek van cliënten de gegevens waarop het indicatiebesluit gebaseerd is ter beschikking te stellen aan een andere onafhankelijke deskundige en aan te geven in het indicatiebesluit op welke wijze met de resultaten van deze «second opinion» rekening is gehouden. Een «second opinion» kan uitsluitend worden gevraagd voor de interpretatie van test- en onderzoeksgegevens die gebruikt zijn bij het opstellen van het indicatiebesluit, en moet worden onderscheiden van een aanvullend onderzoek of een verzoek om tegenonderzoek dan wel een contra-expertise.

Daarnaast is in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de mogelijkheid opgenomen om tegen een beschikking van de kinderrechter, zoals bij een ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing, hoger beroep in te stellen.

Vraag 5

Bent u bereid onafhankelijk onderzoek te laten doen naar deze individuele casuïstiek, waar ouders en kinderen mogelijk op basis van onjuistheden en onvolledigheden van elkaar gescheiden zijn?

Antwoord 5

Ik verwijs u naar mijn antwoord op vraag 3 en 4 voor de reeds bestaande mogelijkheden om het functioneren van jeugdzorg aan de orde te stellen dan wel een «second opinion» te vragen.

Vraag 6

Hoe gaat u voorkomen dat in de toekomst zaken als feit in rapportages worden opgenomen, zonder dat daarbij waarheidsvinding heeft plaatsgevonden?

Antwoord 6

In mijn antwoord op vraag 2 wijs ik reeds op het belang van goede rapportage en verwijs ik naar het bestaande beleid dat op dat punt door de bureaus jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming gevoerd wordt. Dit vormt mijns inziens geen aanleiding tot aanvullende activiteiten.

² Aangangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 1358.

Vraag 7

Wilt u deze vragen binnen de gestelde termijn van drie weken beantwoorden?

Antwoord 7

Ik heb getracht de vragen zo spoedig mogelijk te beantwoorden.